

Kuſer til Graaſiſt, der ere bundne med mindre Maſter, end nebenfor under Kapitel 3 om Fiſkeriet i Limfjorden er beſtemt for hvert enkelt Fiſkeredſkab". En ſaadan Beſtemmelse har ſin overordentlig ſtore Betydning, naar det, ſom ofte her udtalt, er Thingets alvorlige og oprigtige Henſigt at ville værne Fiſke- ynglen mod Ødelæggelse gjennem ſmaaſtæde Garn. Jeg anſer derfor Optagelsen af en ſaadan Beſtemmelse for overordentlig vigtig og nødvendig, og ſaabidt jeg underhaanden har haft Leilighed til at erfare, har det i Virkeligheden vaſt nogen Oppoſition i det andet Thing og været meget paa Dmtale der, at det ikke findes i Regjeringens ſidſt forelagte Lovforſlag. At Kommiſſionen i ſin Tid har lagt overordentligt Vægt paa en ſaadan Beſtemmelse, vil ganſke viſt frem- gaa af Kommiſſionens Motiv, hvor den ſiger: For at forebygge Fangſt og Øde- læggelse af umoden Fiſt og Fiſke yngel har det fra gammel Tid af for Limfjorden været foretkrevet, at Fiſtegarnene ikke maatte have for ſmaa Maſter, og det Maal, Maſterne maatte have, er beſtemt ved et autoriseret Skjælde, der ſkal paſſe i Maſterne. Denne Regel var det ved Kriſtian den Femtes Lov tilfigtet at gjøre almindelig for hele Landet, idet det i 5-10-45 hedder „og ſkal ingen Garn, ſom have mindre Maſter end ſom ſamme Skjælde udbiſer, bruges i Limfjorden eller nogen anden Steds over alt Riget“. Det var allerede Henſynet den Gang. Det har været et tvilſomt Spørgs- maal, ſom ſenere er afgjort ved Domstolene, om det ikke virkelig er Tilfældet. Domſto- lens Afgjørelſe troer jeg er gaaet i den Retning, at det ikke er ſaa, men ſaa meget mere troer jeg, at der nu vilde være al Anledning til at optage en ſaadan Beſtem- melse, og den vil jo let kunne optages om- trent med de ſaa Ord, jeg oplæste af det oprindelige Lovforſlags § 8, ſom den var affattet af Fiſkerikommiſſionen. Der er endnu en lille Mærkelighed i Lovforſlaget — jeg tvivler ikke om, at der kan findes mange ſaadanne, naar Forſlaget ellers bliver underkaſtet en nøiagtig Prøvelse i en ſaadan tilſtækkelig Tid, at ikke alene de Punkter, der ſaa at ſige af ſig ſelv ſpringe i Øinene, men ogſaa de, der kunne findes ved en nøiere Underſøgelse komme frem. Den jeg vil nævne er ſaa iøvneſaldende, at jeg, uagtet den ikke har reel Betydning, ikke kan Andet end nævne den. Den findes i § 15, hvor 1te Stykke indeholder en Undtagelses- beſtemmelse om, hvorledes der ſkal forholdeſ med Henſyn til Beſtyttelse af Fiſkeriredſkaber, der bruges under Bornholm. Der ſtaaer nemlig: „Omkring Beſtkyſten regnet fra

Dueodden til Hammeren“, og derefter: „om- kring Øſtkyſten, ligeledes regnet fra Dueod- den til Hammeren, fra 1ſte Oktober til 1ſte April Diſſe Tidsgrændſer kunne dog ændres efter Fiſkerens Begjæring med Inden- rigſminifterens Approbation“. Nu vil man ſe, at det næſte Stykke er en ſuldstændig ordret Gjentagelse af dette, idet der ſtaaer: „For Øſtkyſtens Vedkommende — ligeledes regnet fra Dueodden til Hammeren — derimod til den 1ſte April, hvilke Tids- grændſer dog kunne ændres efter Fiſkerens Begjæring med Indenrigſminifterets Ap- probation.“ — Det er naturligtviſ en min- dre nøiagtig Korrektur, dette ſkyldes, men jeg har troet at burde gjøre opmærkſom paa, at det vil være nødvendigt, at det forandres, da det er ſuldstændig meningsløst, naar det forbliver ſtaaende ſaaledes. Jeg maa, idet jeg ſlutter mine Bemærkninger, ſige, at naar jeg har indſtrænket mig til at nævne 4 Punkter, paa hvilke jeg troer, at det er aldeles nødvendigt, at der bliver foretaget Forandringer, og jeg tillige har indſtrænket mig til at anthde, at jeg for mit Vedkom- mende kunde gaa ind paa ſaa ſmaa og lempelige Forandringer, at de umulig kunne vække Anſtød andet Steds, hvis man der har en oprigtig Villie til at ſaae Lovforſlaget gjennemført, er det langſtra, fordi jeg ikke finder mange andre Punkter Dmtale værd, eller ikke finder mange Ting, ſom jeg lige- ſom den ærede ſidſte Taler kunde ønske ændrede, men fordi jeg ligeſom han vil viſe al mulig Reſignation overfor dette Lovfor- ſlag, da jeg, ſom tidligere omtalt, vil anſe det for et Fremſridt, hvis Lovforſlaget i dets Helhed kunde blive til Lov. Jeg troer derfor ikke alene ſelv at kunne give denne Reſignation, men vil ogſaa anbefale andre ærede Medlemmer at viſe en ſaadan.

Formanden: Det ærede Medlem om- talte en Trykfeil i Lovforſlaget og kaldte den med Jøte vigtig, nemlig at der i § 6, 3die Linie, efter Ordet „Eignende“, er ſaldet et „eller“ ud. Det var netop den ſamme Trykfeil, jeg gjorde opmærkſom paa, da Lovforſlaget kom ind her i Thinget fra Folkethinget, men det er en ſaa vigtig Trykfeil, at der ikke kan nokſom gjøres op- mærkſom paa den, og jeg ſkal gjentage, at der ſkal ſtaa: „Dog maa Saadant ikke finde Sted i Nærheden af Bygninger, Beplant- ninger eller Eignende, eller ſaaledes, at Kyſteierne derved forulempes eller hindres i Brugen af ſin Eiendom“. Nu er det ret- tet een Gang for alle.